

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Pc/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720201931
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5720201931.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci navrhovateľky: O. W., D.. XX.X.XXXX, N. R. X, XXX XX, O., zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou O.. V. T., D.. X.X.XXXX, N. M.. G. XX/X, XXX XX, O., proti otcovi: A. F., D.. XX.X.XXXX, N. O. A., XXX XX, A. N.: O. XX, XXX XX, A., v konaní o určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke, takto

rozhodol:

I. Otec maloletého Š. W., nar. XX.X.XXXX - A. F., nar. XX.X.XXXX, je povinný s účinnosťou od 18.4.2020, najdlhšie do 18.4.2022, prispievať navrhovateľke - nevydatej matke O. W., nar. XX.X.XXXX, výživným v sume 50 € mesačne, zročným vždy do 20.-teho dňa v mesiaci vopred na nasledujúci mesiac k rukám navrhovateľky.

II. Dlh na výživnom za obdobie od 18.4.2020 do 28.2.2021 v sume 571,67 €, je otec oprávnený splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 10 €, zročnými spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stáva zročný celý dlh.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 12.5.2020 sa navrhovateľka proti otcovi svojho dieťaťa Š. W., D.. XX.X.XXXX - A. F., domáhala určenia príspevku na výživu nevydatej matky v sume 50 € mesačne s účinnosťou od narodenia maloletého Š., teda od XX.X.XXXX.

2. Návrh navrhovateľka odôvodnila tou skutočnosťou, že s A. F. udržiavala partnerský vzťah, z ktorého sa XX.X.XXXX narodil syn Š. W.. Otec otcovstvo uznal súhlasným vyhlásením na Matričnom úrade v Martine dňa 11.5.2020. Navrhovateľka je s maloletým Š. na materskej dovolenke a jej mesačné životné náklady v čase podania návrhu predstavovalo nájomné vo výške 100 €, približne 25 € náklady na nákup kozmetiky, 50 € na nákup oblečenia, 50 € na stravu a 20 € na mobilný telefón. Z príjmu navrhovateľka tieto náklady hradiť nedokázala.

3. K návrhu navrhovateľka pripojila rodný list maloletého Š. W.. Neskôr v priebehu konania navrhovateľka pripojila do spisu aj ďalšie listiny preukazujúce jej príjmy a životné náklady.

4. Na návrhu navrhovateľka zotrvala s tým, že na pojednávaní dňa 3.2.2021 uviedla, že jej celkový príjem predstavuje spolu 402 €. Navrhovateľka má vyživovaciu povinnosť k trom deťom a to nielen k maloletému Š. W., ktorý sa narodil zo vzťahu s A. F., ale aj k U. S., nar. XX.X.XXXX a k Z. W., nar. XX.X.XXXX. Otcovia týchto dvoch detí platia na výživu U. V. Z. výživné vo výške 30 % životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa. Navrhovateľka však na tieto deti poberá náhradné výživné,

pretože otcovia týchto detí si určenú výživovaciú povinnosť riadne neplnia. Navrhovateľka poberá mimo výživného rodičovský príspevok a prídavky na tri deti. A. F., otec najmladšieho Š. W., prispieval na výživu tohto dieťaťa od narodenia. Výživné bolo určené Okresným súdom Martin vo výške 200 € a v takejto výške jej A. F. posielal výživné na Š. 4 - 5 mesiacov od narodenia dieťaťa. Neskôr ale prestal túto sumu platiť a výživné posielal v nerovnakej výške od 100 € do 150 €, preto aj vzhľadom na túto skutočnosť bola nútená požiadať o náhradné výživné. Š. nie je umiestniteľný do predškolského zariadenia, preto s ním je navrhovateľka stále na materskej dovolenke, keďže trpí viacerými vážnymi ochoreniami, ktoré neumožňujú dieťa zaradiť do kolektívu. Navrhovateľka v čase svojho prvého výsluchu so všetkými tromi deťmi bývala v G. Y. Z. D. X.. R. X S. O., za ktoré platila 100 € mesačné nájomné, ostatné životné náklady si uhrádzala sama. V čase vyhlásenia rozsudku navrhovateľka sa presťahovala do nájomného bytu vzhľadom na skutočnosť, že bola vyzvaná k opusteniu krízového centra a nájomné za tento prenajatý byt podľa nájomnej zmluvy spolu s platbami za služby spojené s užívaním tohto bytu predstavoval mesačný náklad vo výške 400 €. Navrhovateľka po pôrode Š. trpí viacerými ochoreniami, v dôsledku čoho je nútená brať pravidelne lieky, na ktoré dopláca sumou od 15 € do 20 € mesačne. Otec maloletého Š. - A. F., podľa vyjadrenia navrhovateľky bol schopný vždy peniaze zarobiť, aj keď prevažne pracoval brigádnicky bez regulérneho pracovného pomeru.

5. Otec A. F. sa písomne k návrhu nevyjadril. Vyjadril sa k nemu až ústne na pojednávaní dňa 3.2.2021, kde uviedol, že jeho finančná situácia oproti obdobiu, keď bolo určované výživné na maloletého Š., sa zhoršila, pretože v období apríla 2020 až júna 2020 mal výhodnú brigádu, ktorá mu umožňovala zarobiť 500 - 600 € mesačne. Preto akceptoval výživné na maloleté dieťa až vo výške 200 €. Neskôr o túto brigádu prišiel a zamestnal sa brigádnicky v Bratislave na dohodu u živnostníka N. A., ktorého adresu neuviedol. Vykonáva práce stavebného robotníka, pričom jeho príjem kolíše od počtu odpracovaných dní. Pretože nepracuje plný mesiac, dokáže zarobiť len 150 € - 200 € mesačne. Otec býva na ubytovni, za ktorú mu zamestnávateľ strháva 20 € - 30 € mesačne. On sám sa snaží pracovať tak, aby mohol tento náklad uhrádzať a aby mohol aspoň čiastočne plniť výživovaciú povinnosť na maloletého Š..

6. Otec ďalej uviedol, že má ešte určenú výživovaciú povinnosť k ďalšiemu dieťaťu a to A. F., D.. XX.X.XXXX, ktorý žije v C.. Vyživovacia povinnosť mu bola určená 27 €. Toto dieťa je stredoškólak. Aj voči synovi A. sa snaží otec plniť si výživovaciú povinnosť. Keďže má otec nízky príjem, finančne mu vypomáha jeho matka. K pravidelným nákladom okrem poplatkov za ubytovanie patrí ešte poplatok približne 5 € za mobilný telefón. Otec prisľúbil súdu, že na ďalšom pojednávaní predloží potvrdenie svojho zamestnávateľa o príjme za posledné mesiace, avšak toto neurobil a posledného meritórneho pojednávania vo veci samej sa nezúčastnil. Súd preto rozhodoval na základe informácií, ktoré získal výpoveďou otca a ďalším dokazovaním.

7. Okrem výsluchu účastníkov konania súd prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, oboznámil sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 19P/160/2015 a sp. zn. 20P/327/2012. Prečítal tiež rozsudok zaslaný Okresným súdom Humenné sp. zn. 19P/29/2008.

8. Z rodného listu maloletého Š. W., D.. XX.X.XXXX, súd zistil, že účastníci konania sú jeho rodičia, ktorí nie sú zosobášení. Okrem Š. má navrhovateľka výživovaciú povinnosť k ďalším dvom deťom a to k U. S., D.. XX.X.XXXX a k Z. W., D.. XX.X.XXXX, na ktorých poberá od ich otcov výživné vo výške 30 % životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. Keďže však otcovia týchto dvoch detí si výživovaciú povinnosť neplnia, navrhovateľka poberá na tieto deti náhradné výživné vo výške 29,42 €. Na maloletého Š. bolo výživné určené rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 9P/85/2020 zo dňa 20.8.2020 vo výške 200 € mesačne. Týmto rozsudkom bola schválená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností rodičov k maloletému Š., ktorá vychádzala z vtedy existujúcich finančných pomerov otca.

9. Otec má výživovaciú povinnosť tak, ako sám priznal, ešte k maloletému A. F., D.. XX.X.XXXX, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/299/2008 zo dňa 16.9.2008 v sume 738 Sk mesačne. To v prepočte predstavuje 24,50 €.

10. Príjem navrhovateľky v súčasnosti tvorí len výživné na tri maloleté deti, pričom na dve z nich mimo Š. je navrhovateľke poskytované náhradné výživné vo vyššie uvádzanej výške, ďalej rodičovský príspevok v sume 270 € na maloletého Š. vzhľadom na to, že navrhovateľka je na materskej dovolenke s maloletým Š., nakoniec aj prídavky na tri deti, spolu vo výške 74,85 €. Navrhovateľka v čase vyhlásenia rozsudku

bola nútená opustiť zariadenie, v ktorom pobývala a prenajala si byt, za ktorý podľa nájomnej zmluvy uzavretej 28.2.2019, platí mesačne sumu 400 €.

11. Nároky navrhovateľky súd posudzoval podľa ust. § 74 a nasl. Zákona o rodine (Zákon č. 36/2005 Z.z.)

12. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázané, že návrh navrhovateľky smeruje voči otcovi jej maloletého dieťaťa, za ktorého nie je vydatá, pričom navrhovateľka požadovala príspevok v sume 50 € s účinnosťou odo dňa narodenia maloletého Š., teda od XX.X.XXXX. Súd mal nepochybne preukázané, že navrhovateľka je s maloletým Š. na materskej dovolenke a teda z dôvodu starostlivosti o dieťa, ktoré má navyše zdravotné problémy, nie je momentálne schopná umiestniť dieťa do predškolského zariadenia a prácou v pracovnom pomere uspokojovať svoje nároky na výživu. Príjmom navrhovateľky je totiž len rodičovský príspevok vo výške 270 € a ďalšie príjmy, ktoré ale musia už slúžiť potrebám detí, ktoré sú prídavky na deti, spolu v sume 74,85 € a náhradné výživné, ktoré poberá v sume necelých 60 € mesačne na dve staršie deti. Otec maloletého Š. pred súdom deklaroval svoju zlú finančnú situáciu, ktorú však nepreukázal napriek tomu, že súd ho o predloženie takýchto dôkazov žiadal. Navyše otec dieťaťa neposkytol súdu dostatočné informácie o svojom zamestnávateľovi, ktorého by súd mal takto možnosť osloviť ho z úradnej povinnosti. Keďže otec nepracuje v riadnom pracovno - právnom vzťahu, nie je možné jeho príjem zistiť ani lustráciou v Sociálnej poisťovni. Súd takto vychádzal len z majetkových pomerov otca, ktoré boli zistené niekoľko mesiacov po narodení maloletého Š., keď otec uzavrel s matkou dohodu, na základe ktorej sa zaviazal prispievať na výživu sumou 200 € mesačne. Podľa vyjadrenia otca v tom období jeho príjem dosahoval okolo 600 € mesačne a umožňoval mu takéto výživné platiť. Existencia takejto dohody o výživnom na maloletého Š. je ale dôkazom, že tomu tak skutočne bolo. Súd preto vychádzal zo skutočnosti, že je v schopnostiach otca dosiahnuť príjem približne 600 € mesačne a z takýchto schopností otca preto súd vychádzal aj pri určovaní výšky príspevku na výživu navrhovateľky. Zárobkové možnosti otca, ale aj jeho schopnosti, sú v súčasnosti totiž vyššie, ako u navrhovateľky, ktorá má v opatere tri maloleté deti. Otec sa nevenuje výchove a starostlivosti o žiadne dieťa, aj keď plní vyživovaciu povinnosť v minimálnej výške na syna A. F., žijúceho u matky a preto je flexibilnejší pri svojich zárobkových aktivitách, ako matka. Nemusí totiž zohľadňovať potreby detí, ktoré sú mu zverené, len ich vyživovacie potreby.

16. Súdu sa preto javilo spravodlivé vyhovieť návrhu navrhovateľky a s prihliadnutím na schopnosť otca dosahovať príjem okolo 600 € mesačne, zaviazal otca s účinnosťou od narodenia dieťaťa, najneskôr do XX.X.XXXX, teda najdlhšie na dobu dvoch rokov od narodenia Š., prispievať na výživu navrhovateľky požadovanou sumou 50 € mesačne. Je totiž nutné konštatovať, že navrhovateľka nemôže použiť celý rodičovský príspevok výlučne na svoje osobné potreby, ale musí z tohto rodičovského príspevku uhrádzať aj potreby troch maloletých detí, keďže výživné, ktoré na ne poberá, ani prídavky na tieto deti nemôžu postačiť na úhradu ich osobných potrieb. Za predpokladu, že by sa majetkové pomery otca, alebo navrhovateľky zmenili, je vždy možné žiadať v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia zmenu tohto rozsudku.

17. Súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel a zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľky tak, ako vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku. Súd súčasne určil dlh na výživnom na obdobie od 18.4.2020 do 28.2.2021 v sume 571,67 € a otcovi povolil splátky tohto dlhu spolu s dávkami bežného výživného. Súd určoval dlh na výživnom za 11 mesiacov a 13 dní. Vychádzal z toho, že k 28.2.2021 podľa I. výroku

súdu bolo už zročné výživné na mesiac marec 2021, teda výživné určoval za 13 dní mesiaca apríl 2020 a za mesiace máj 2020 až marec 2021 s tým, že výživné za marec 2021 bolo zročné vo februári 2021.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 C. m. p. (Zákon č. 161/2015 Z.z.), pretože ide o typ konania, kde sa obvykle náhrada trov konania jednému účastníkovi proti tomu druhému nepriznáva a súd nezistil tak výnimočnú okolnosť prípadu, alebo pomery na strane niektorého z účastníkov, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 C. m. p. odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 C. m. p. odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 C. m. p. v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 C. m. p. zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.